

Applied Economics Studies, Iran (AESI)

P. ISSN:2322-2530 & E. ISSN: 2322-472X

Journal Homepage: <https://aes.basu.ac.ir/>

Scientific Journal of Department of Economics, Faculty of Economic and Social

Sciences, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran.

Publisher: Bu-Ali Sina University. All rights reserved.

Copyright©2022, The Authors. This open-access article is published under the terms of
the Creative Commons. (© The Author(s))

Bu-Ali Sin
University

Relative Redistribution and Investment in OPEC Countries

Mohadeseh Rahimi¹, Marziyeh Esfandiari²

Type of Article: Research

<https://dx.doi.org/10.22084/aes.2024.29010.3676>

Received: 2024.01.24; Revised: 2024.03.12; Accepted: 2024.03.16

Pp: 123-144

Abstract

The Gini coefficient is the most common index for measuring income inequality. Taxes are considered an important instrument for improving income distribution. Calculating the Gini coefficient based on after-tax income can provide a more accurate picture of income distribution and its impact. Increasing investment also requires saving, which is influenced by income distribution. In this study, the impact of relative redistribution on investment in selected OPEC countries between 2001 and 2021 is examined using a generalized method of moments. According to the findings, the relative redistribution index and income inequality have a negative and significant impact on investment. It can be concluded that taxes and transfer payments as instruments of income distribution can stimulate investment. The relative redistribution of the more equitable can lead to higher investment. Therefore, providing an appropriate measure of income inequality can contribute to a better understanding and formulation of efficient policies for social and economic aspects.

Keywords: Relative Redistribution, Gini Coefficient, Investment, OPEC Countries.

JEL Classification: H2, D63, E22, Q00.

1. Ph. D Candidate, Department of Economics, Faculty of Economics and Management, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran.

2. Associate Professor, Department of Economics, Faculty of Economics and Management, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran (Corresponding Author).

Email: m.esfandiari@eco.usb.ac.ir

Citations: Rahimi, M. & Esfandiari, M., (2024). "Relative Redistribution and Investment in OPEC Countries". *Journal of Applied Economics Studies in Iran*, 13(51): 123-144. <https://dx.doi.org/10.22084/aes.2024.29010.3676>

Homepage of this Article: https://aes.basu.ac.ir/article_5519.html?lang=en

1. Introduction

Income inequality is one of the issues that have been discussed among economists and concerning its pervasive, OPEC countries like other regions of the world are not safe from its consequences ([Odusanya, 2020](#)). In general, huge revenue from natural resources should lead to wealth increase, progress, and poverty reduction. Many economists believe that low levels of investment limit economic development ([Lewis, 1955](#); [Rostow, 1960](#)), others believe that even national savings cannot simply lead to investment and growth as savings with domestic currency cannot lead to foreign direct investments that require foreign exchange “dual gap analysis” ([Joshi, 1970](#); [El Shibley & Thirlwall, 1981](#)). There is also another approach to economic development, suggesting that poor countries should face a “strong push forward” to break the vicious circle of poverty and achieve development ([Rosenstein-Rodan, 1943 ,1961](#); [Murphy et al., 1989](#)). Therefore, the great windfall resulting from natural resources should overcome the constraints of initial capital and exchanges to create “pressure” ([Stevens, 2003](#)). Thus, despite oil revenues, the redistribution of income through the channel of saving can lead to investment.

Income redistribution affects economic growth by adjusting the income of the rich and increasing the income of the poor. The interaction between economic growth and income redistribution can answer one of the fundamental questions of economic planners, especially in developing countries ([Rahimi & Esfandiyari, 2022](#)).

Income inequality leads to changes in capital accumulation due to the changes in savings, consumption, and relative prices. Recent research highlighted the different effects of income inequality on economic growth. In the previous studies on the relationship between inequality and economic growth, the effects of relative redistribution have been generally neglected ([Glenn Hubbard et al., 1986](#)).

Some researchers, such as [Alesina and Perotti \(1996\)](#), found an inverse relationship between investment and income inequality. Considering that investment is the primary engine of economic growth, income inequality through political-economic uncertainties causes economic growth to be reduced. On the other hand, [Galor and Zeira \(1993\)](#) show that an equitable distribution of income increases investment and economic growth. [Barro \(1999\)](#) indicates that income inequality relates to growth and investment positively in poor countries, but for rich countries, there is a negative relationship.

The Gini coefficient has been used in most studies to measure inequality based on market income. Because of the effect of tax on households' savings and producers' decisions, we use GINI after tax in this research which assesses income redistribution.

2. Economic growth, income inequality, and investment

Any distribution policy that affects saving will also affect growth. Income distribution, as one of the most important economic variables, therefore influences the distribution of resources and the dynamics of the economy. Some studies show that an unfair distribution of income reduces economic growth and investment ([Alesina et al., 2004](#)). Redistribution can compensate for the failure of the labor market and capital by increasing taxes to finance public investment, increasing the cost of social insurance for poor and risky people, and increasing spending on health care and higher education for the poor ([Benabou, 2000](#)). In such cases, redistributive policies can increase equality and growth. ([Browning, Majd, 2020](#); [Berg et al., 2014](#); [Rahimi & Esfandiari, 2021](#)). Some studies show that inequitable income distribution increases economic growth ([Cingano, 2014](#); [Yang & Greaney, 2017](#))

because higher taxes and subsidies reduce incentives to work and invest. The losses are likely to be an additive function of the tax rate, so that as the tax rate increases, the losses due to redistribution will increase sharply (Barro, 1990; Okun, 1975).

The unequal distribution of income can reduce savings and thus reduce the supply of resources for investment in industry, innovation, and research and development and thus impair economic growth.

As a result, investment, income distribution, savings, and economic growth are interrelated. On the other hand, governments play an important role in economic growth, investment, income distribution, and savings through their economic policies. In this respect, taxes are a means for governments to change savings, allocate the financial resources of capital, and achieve economic growth. Tax changes have an impact on income distribution. Indices such as the Gini index are mainly used to measure inequality. To examine the inequality of income distribution, The Gini coefficient is measured based on income before tax deduction, while income after tax deduction is more suitable for measuring inequality. For this purpose, relative redistribution is used. Therefore, this study examines relative redistribution instead of income distribution.

3. Model Specification

Investment, income distribution, savings, and economic growth have mutual relations with each other. On the other hand, governments have played an important role in economic growth, investment, and income distribution through economic policy. In this regard, taxes as a means by the governments to change the financial resources of capital and achieve economic growth. Tax change affects income distribution. indices such as the Gini index are used mainly to measure inequality. To study income inequality, the Gini coefficient is used before tax deduction, while income tax is more suitable for measuring inequality for this purpose, partial redistribution is used. Therefore, in the present study, the relative redistribution instead of income distribution is studied. And, the Gini coefficient, the growth rate of GDP per capita, inflation, trade openness, and rational redistribution are considered exogenous variables, and investment is an independent variable. Due to a lack of data, Iran, Indonesia, and Ecuador, are considered for the period 2001-2021. The effect of redistribution on investment is estimated by equation (1):

$$\text{invest}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 X_{i,t} + U_{i,t} + \mu_i \quad (1)$$

Where, $\text{invest}_{i,t}$ stands for investment and is a border of exogenous variables including inflation, GDP per capita growth, trade openness, Gini coefficient, and rational redistribution.

According to the research findings, GDP per capita growth and trade openness have significant effects the investment. Although the Gini coefficient has no significant influence on investment, the influence of relative redistribution on investment is negative and significant. Fairer relative redistribution therefore leads to more investment. The results of this study show that planning for equitable income distribution (after tax deduction) can stimulate economic growth and investment in OPEC member countries.

4. Conclusion

To investigate the equitable distribution of income in most studies, the Gini coefficient has been considered based on market income. Since the Gini index is calculated based on a market income, the impact of taxes on social security is not considered. This deficiency is

addressed with the relative redistribution index based on the Gini index after tax deduction. Income distribution based on income tax and mandatory payment can be a more realistic measure of income distribution. Therefore, the present study examines the impact of income distribution on investment with annual data over the period 2001 - 2021 in OPEC countries using the generalized moments technique. The findings of the study show that the effects of income distribution based on market income and disposable income (after taxes and transfer payments) are different. The result of this study confirms the importance of taxes in income distribution. In addition, relative redistribution increases the size of the landing and boosts investment. The increase in GDP per capita also leads to an increase in savings and investment -savings- GDP growth cycle is completed by relative redistribution. Tax policies can alter income redistribution, which leads to growth and investment increases through saving. Therefore, in countries that are dependent on oil revenues, the use of tax instruments can pave the way for appropriate income distribution and increase production and investment by reducing the policies of optimal policies. For more success in the context of capital investment, the volatility of the index is controlled and inflation is reduced. Also, the concentration of trade policies on the export-oriented can increase investment by increasing production, Income, and saving and decreasing the exchange rate so it can show a more accurate picture of income distribution in the society and improve income distribution can lead to an increase in saving, investment and production. In conclusion, strengthening fiscal policies, facilitating access to investment financing, and more attention to the social impacts of taxes and government policies are recommended.

Acknowledgments

The authors appreciate and thank the valuable comments of the anonymous reviewers of the journal.

Authors Contributions

Rahimi, M., Conceptualization, Writing - original draft preparation, Writing, Resources
Esfandiari, M., Methodology, Formal analysis and investigation, review and editing,
Supervision.

Conflict of Interest

The author declares that there is no conflict of interest while observing publication ethics in referencing.

فصلنامه علمی مطالعات اقتصادی کاربردی ایران

شایعی چاپی: ۲۳۲۲-۲۵۳۰؛ شایعی الکترونیکی: ۲۳۲۲-۴۷۲X

وب سایت نشریه: <https://aes.basu.ac.ir>

نشریه گروه اقتصاد، دانشکده علوم اقتصادی و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

(CC) حق نشر متعلق به نویسنده (گان) است و نویسنده تحت مجوز Creative Commons Attribution License به مجله اجازه می دهد مقاله

چاپ شده را در سامانه اشتراک بگذارد، منوط بر این که حقوق مؤلف اثر حفظ و به انتشار اولیه مقاله در این مجله اشاره شود.

تأثیر توزیع مجدد نسبی بر سرمایه‌گذاری در کشورهای عضو اوپک

محدثه رحیمی^۱، مرضیه اسفندیاری^۲

نوع مقاله: پژوهشی

شناسه دیجیتال: <https://dx.doi.org/10.22084/aes.2024.29010.3676>

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۰۴، تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲، تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۱۲/۲۶

صص: ۱۴۴-۱۲۳

چکیده

توزیع درآمد و نابرابری‌های حاصل از آن معمولاً از جنبهٔ مسائل عدالت اجتماعی مورد توجه و بحث بسیاری از جوامع بوده است؛ همین امر باعث ارائه راه حل‌های کوتاه‌مدت رفع مشکل گردیده است و همیشه سعی می‌گردد تا عواملی که موجب به وجود آمدن انحراف در توزیع درآمد می‌شوند، مورد شناسایی قرار گیرند؛ به دلیل این‌که با شناسایی عوامل مؤثر بر توزیع درآمد امکان حرکت و گام برداشتن در جهت دستیابی به هدف تحقق عدالت اجتماعی محقق می‌شود. مطالعات بسیاری درخصوص توزیع درآمد و نابرابری اقتصادی انجام شده است و یکی از شاخص‌هایی که برای اندازه‌گیری نابرابری درآمد استفاده می‌شود، ضریب جینی است؛ اما با توجه به این‌که مالیات‌ها به عنوان یک ابزار مهم در بهبود توزیع درآمد محسوب می‌شوند، محاسبهٔ ضریب جینی براساس درآمد پس از پرداخت مالیات‌ها می‌تواند به تصویر دقیق‌تری از توزیع درآمد جامعه و پیامدهای آن منجر شود. وجود درآمد حاصل از نفت، توجه دولت‌های برخوردار از این موهبت را به مالیات‌ها به عنوان منبع درآمد دولت و ابزاری برای بهبود توزیع درآمد کاهش داده است. از طرفی، افزایش سرمایه‌گذاری نیازمند تجهیز پسانداز است که خود تحت تأثیر توزیع درآمد قرار می‌گیرد؛ از این‌رو، مطالعهٔ حاضر به بررسی تأثیر توزیع مجدد نسبی بر سرمایه‌گذاری در کشورهای عضو اوپک را در فاصله سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ م. با بهره‌گیری از تکنیک گشتاورهای تعییم‌یافته می‌پردازد. یافته‌های مطالعه نشان می‌دهد که افزایش شاخص توزیع مجدد نسبی و افزایش نابرابری درآمدی، تأثیر منفی و معناداری بر سرمایه‌گذاری در سال‌های مورد بررسی دارد. با توجه به این نتایج، می‌توان نتیجه گرفت که مالیات‌ها و پرداخت‌های انتقالی به عنوان ابزارهای توزیع درآمد، می‌توانند سرمایه‌گذاری را تحریک کنند؛ بنابراین، ارائه سنجش مناسبی از نابرابری درآمدی می‌تواند به درک صحیح‌تر و تدوین سیاست‌های کارآمد در جهت برابری درآمد کمک کند.

کلیدواژگان: توزیع مجدد نسبی، تکنیک گشتاورهای تعییم‌یافته، سرمایه‌گذاری، کشورهای عضو اوپک.

طبقه‌بندی JEL: H2, D63, E22, Q00

۱. دانشجوی دکتری اقتصاد، گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

Email: mohadesehrahimi76@gmail.com

۲. دانشیار گروه اقتصاد و مدیریت، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول).

Email: m.sfandiari@eco.usb.ac.ir

ارجاع به مقاله: رحیمی، محدثه؛ رحیمی، مرضیه؛ و اسفندیاری، مرضیه. (۱۴۰۳). «تأثیر توزیع مجدد نسبی بر سرمایه‌گذاری در کشورهای عضو اوپک». مطالعات

اقتصادی کاربردی ایران، ۱۳(۱۳)، ۱۲۳-۱۴۴.

<https://dx.doi.org/10.22084/aes.2024.29010.3676>

صفحة اصلی مقاله در سامانه نشریه: https://aes.basu.ac.ir/article_5519.html?lang=fa

۱. مقدمه

نابرابری درآمدی یکی از چالش‌های موجود در جهان و قرن ۲۱ م. است؛ هم‌چنین شکاف فزاینده بین ثروتمندان و فقیران یکی از چالش‌های مطرح شده در سال‌های اخیر است که گستردگی نابرابری، محرك آن، و ریشه‌کن کردن این روند، از داغترین موضوعات موردبخت است و از جمله مسائلی است که بهشت در میان اقتصاددانان و پژوهشگران مورد بحث قرار گرفته و با توجه به فراگیر بودن آن، کشورهای عضو اوبک نیز مانند سایر مناطق جهان از پیامدهای آن در امان نمانده‌اند (اووسانیا^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). به طور کلی درآمد عظیم منابع طبیعی باید منجر به افزایش ثروت، پیشرفت و کاهش فقر شود. بسیاری از اقتصاددانان بر این باورند که سطوح پایین سرمایه‌گذاری توسعه اقتصادی را محدود می‌کند (لیوایز^۲، ۱۹۵۵؛ روستاو^۳، ۱۹۶۰). دیگران بر این باورند که حتی پس انداز ملی نمی‌تواند به سادگی منجر به سرمایه‌گذاری و رشد شود، زیرا سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی نیازمند ارز خارجی است. هم‌چنین یک رویکرد دیگری توسعه اقتصادی نشان می‌دهد کشورهای فقیر باید با «فشار قوی به جلو» برای شکستن چرخه معیوب فقر و دستیابی به توسعه مواجه شوند (وزن اشتاین‌رودن^۴، ۱۹۴۳؛ مورفی و همکاران^۵؛ بنابراین، ثروت هنگفت حاصل از منابع طبیعی باید بر محدودیت‌های سرمایه اولیه غلبه کند و برای ایجاد «فشار» ارز ایجاد کند (استیونز^۶، ۲۰۰۳).

توزیع عادلانه درآمدها در کنار تحقق رشد و توسعه اقتصادی، از اهداف مهم دولتها در حوزه اقتصاد کلان است که پیامدهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی زیادی به همراه دارد. برای دستیابی به توزیع عادلانه و رفع نابرابری درآمدی، دولتها از ابزارهایی مانند مالیات‌ها و پرداخت‌های انتقالی و سایر سیاست‌های توسعه مجدد استفاده می‌کنند؛ بنابراین، توزیع مجدد درآمدها بر رشد اقتصادی از طریق تعديل درآمد ثروتمندان و افزایش درآمد فقرا تأثیر دارد. از دیرباز، رابطه بین رشد اقتصادی و توزیع مجدد موردن توجه سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان اقتصادی بوده است و سیاست‌گذار اقتصادی نمی‌تواند از برنامه‌ریزی برای دستیابی به اهداف مشخص برای این دو مؤلفه غافل بماند. ارتباط متقابل بین رشد اقتصادی و توزیع مجدد درآمد می‌تواند پاسخ‌گوی یکی از پرسش‌های اساسی و بنیادین برنامه‌ریزان اقتصادی، بهویژه در کشورهای در حال توسعه، باشد (خانزادی و همکاران، ۱۳۹۴).

مطابق با مدل‌های رشد نئوکلاسیکی، میل نهایی به پس انداز درنتیجه افزایش ثروت و درآمد خانوارها افزایش پیدا می‌کند که درنتیجه این امر ممکن است میزان مصرف خانوارها کاهش یابد. مخارج مصرفی یکی از شاخص‌های مستقیم اندازه‌گیری میزان رفاه افراد و خانوارها می‌باشد. اگر خانوارها با استفاده از جریان استقراض و پس انداز قادر به هموارسازی نوسانات مصرف خود باشند، در آن صورت جریانات درآمدی خانوارها دارای نوسانات مقطعي و گذرا خواهند بود؛ علاوه‌بر این، افزایش در اختلاف درآمد خانوارها به دلیل نوسانات گذرا و مقطعي و در صورت هموارسازی جریانات مصرف خانوارها، ممکن است منجر به تغییرات اندک در توزیع رفاه خانوارها شود. از طرف دیگر، نابرابری درآمد می‌تواند از طریق تغییر میل نهایی به مصرف منجر به تغییر مصرف و

¹ Odusanya

² Lewis

³ Rostow

⁴ Rosenstein-Rodan

⁵ Murphy

⁶ Stevens

پس انداز در اقتصاد شود. همچنین نابرابری درآمد نیز در فرآیند اباحت سرمایه بهدلیل تغییر نرخ پس انداز و مصرف و قیمت‌های نسبی عوامل تغییر پیدا می‌کند (سلمانی و همکاران، ۱۳۸۹). تحقیقات اخیر آثار متفاوتی از نابرابری درآمدی بر رشد اقتصادی را برجسته کرده است. در مطالعات پیشین درمورد رابطه نابرابری-رشد اقتصادی، عموماً آثار توزیع مجدد نسبی و نابرابری مغفول مانده است. این امر نه تنها برای اندازه‌گیری اثرات مختلف مؤلفه‌های اقتصادی مناسب است، بلکه برای سیاست‌گذاری نیز ضروری است.

توزیع درآمد می‌تواند باعث کاهش یا افزایش رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و پس‌انداز شود؛ به عنوان مثال، توزیع ناعادلانه درآمد ممکن است باعث کاهش تقاضا و سرمایه‌گذاری شود که درنتیجه باعث کاهش رشد اقتصادی و پس‌انداز می‌شود. از طرف دیگر، توزیع عادلانه درآمد باعث افزایش تقاضا، سرمایه‌گذاری و پس‌انداز می‌شود که درنهایت باعث افزایش رشد اقتصادی می‌شود. به طور کلی، توزیع درآمد می‌تواند باعث ایجاد نوسانات در رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و پس‌انداز شود. این نوسانات ممکن است باعث کاهش اعتماد افراد به بازار و مشکلات بیشتر در بخش تولید شود؛ بنابراین، ایجاد توزیع عادلانه درآمد می‌تواند به عنوان یک راهکار برای کاهش نوسانات و ایجاد استحکام در بازار سرمایه و بخش تولید مطرح شود. در این راستا، تحقیقات بسیاری در حوزه توزیع درآمد، رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و پس‌انداز انجام شده است؛ برای مثال، یکی از مطالعات انجام‌شده نشان می‌دهد توزیع ناعادلانه درآمد باعث کاهش سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی می‌شود (آلسینا و پروتی^۱، ۱۹۹۶، آلسینا و همکاران، ۲۰۰۴). همچنین، در برخی مطالعات دیگر توزیع عادلانه درآمد باعث افزایش سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی می‌شود (گالور و زیرا^۲، ۱۹۹۳) بارو^۳ (۱۹۹۹) نشان می‌دهد که نابرابری درآمدی با رشد و سرمایه‌گذاری مثبت در کشورهای فقیر ارتباط دارد، اما برای کشورهای غنی رابطه منفی وجود دارد.

با توجه به اهمیت توزیع مجدد درآمدها در جامعه به عنوان ابزاری برای دستیابی به کاهش نابرابری درآمدی، در مطالعه حاضر تأثیر توزیع مجدد نسبی بر سرمایه‌گذاری با استفاده از ضریب جینی مبتنی بر درآمد پس از کسر مالیات مورد بررسی قرار می‌گیرد. برای این‌منظور در بخش بعد به چارچوب نظری رشد اقتصادی، نابرابری درآمد و سرمایه‌گذاری پرداخته و مرور پیشینه پژوهش در بخش سوم، روش مطالعه، مدل و یافته‌های حاصل از برآورده در بخش چهارم و نتیجه‌گیری در بخش پنجم ارائه می‌گردد.

۲. رشد اقتصادی، نابرابری درآمد و سرمایه‌گذاری

ضریب جینی شاخص معروف و رایج برای اندازه‌گیری نابرابری توزیع درآمد است، از طرفی شاخص ضریب جینی همیشه نابرابری را براساس درآمد بازاری افراد محاسبه می‌کند؛ در حالی که آن‌چه مهم است درآمد پس از کسر مالیات (درآمد قابل تصرف) است که شاخص توزیع مجدد نسبی را ارائه می‌دهد؛ به این‌ترتیب دو نوع شاخص نابرابری، قبل از مالیات و پرداخت‌های انتقالی (موسوم به «نابرابری بازار») و نابرابری پس از مالیات و پرداخت‌های انتقالی («نابرابری خالص») را مقایسه نمود. با توجه به این‌که درآمد قابل تصرف مبنای تصمیم خانوارها برای

¹ Alesina and Perotti

² Galor and Zeira

³ Barro

مصرف و پس انداز است؛ بنابراین کاربرد توزیع مجدد نسبی به ارائه تصویر دقیق‌تری در زمینه تأثیر نابرابری بر رشد اقتصادی کمک خواهد نمود. «ربنولدز- اسمولنسکی»^۱ (۱۹۷۷) به کمی کردن توزیع مجدد درآمد حاصل از مالیات و انتقالات می‌پردازد.

تئوری‌های توسعه در ابتدا بر رشد اقتصادی تأکید داشته و حتی رشد را برای رسیدن به برابری بیشتر درآمدها ضروری می‌دانستند؛ اما تجارت اکثر اقتصادهای در حال توسعه هم‌چون کشورهای آفریقا و آمریکای لاتین که هدف خود را رشد قرار داده و حتی به رشد های قابل ملاحظه نیز در تاریخ اقتصادی خود دست یافته بودند، نشان داد که با وجود موفقیت نسبی آن‌ها در رشد در اقتصادی، وضعیت مردم فقیر آن‌ها چنان بهبود جزء نیافته است و این به سبب افزایش نابرابری در این کشورها بود، زیرا فواید رشد اقتصادی عمده‌ای عاید ثروتمندان می‌شود؛ از این‌رو، به خصوص پس از دهه ۱۹۸۰م. به بعد موضوع نابرابری در محافل و سیاست‌گذاری اهمیت بسیاری پیدا نمود؛ طوری که شاید بتوان گفت «ابرابری درآمد اصلی ترین دل مشغولی اقتصاد تجربی مدرن شده است» (گالبریت، ۱۹۹۸).

بنا به گفته «تودارو»^۲ امروزه ریشه کن کردن فقر و نابرابری مرکز نقل مسائل قرار گرفته و هدف اصلی سیاست توسعه برای بسیاری از کشورها می‌باشد. به همین سبب امروزه بهبود در توزیع درآمدها و مبارزه با فقر و کاهش نابرابری جزء اهداف عمده راهبرد توسعه اقتصادی و اجتماعی و حتی از وظایف مهم دولتها محسوب می‌شود. به طوری که در کشورهای توسعه‌یافته یکی از هدف‌های مهم سیاست‌گذاران اقتصاد، ارتقای کیفیت زندگی و سطح رفاه اجتماعی در جامعه است و در کشورهای در حال توسعه نیز رشد اقتصادی هدف تلقی نمی‌شود، بلکه این کشورها همگام با کشورهای توسعه‌یافته افزایش رفاه اجتماعی را هم یکی از هدف‌های اصلی و از معیارهای توسعه‌یافته‌گی در نظر می‌گیرند (موسی‌خانی، ۱۳۷۸) و از آنجا که میزان رفاه اجتماعی خانوارها به میزان درآمد آن‌ها بستگی دارد و توزیع مناسب درآمد باعث افزایش سطح رفاه اجتماعی در کل جامعه و برای اکثریت خانوارها می‌شود؛ لذا توزیع عادلانه درآمد یکی از اهداف برنامه‌های توسعه کشورها به شمار می‌آید (طرازکار و زیبایی، ۱۳۸۳)؛ بنابراین ارزیابی نابرابری توزیع درآمد در جامعه و کمی نمودن آن، شناسایی عوامل و ریشه‌های افزایش‌دهنده و راهکارهای کاهش آن، مرکز توجه اقتصاددانی است که به مسائل عدالت اجتماعی و توسعه اقتصادی پایدار توجه دارند (شاه‌آبادی و سارگی، ۱۳۹۰).

ارتباط رشد اقتصادی و توزیع درآمد یکی از مسائل بحث‌برانگیز اقتصادی می‌باشد؛ چراکه همواره نابرابری درآمد یکی از پدیده‌های نامطلوب زندگی اجتماعی و اقتصادی تلقی شده است و سیاست‌گذاران کاهش و نهایتاً حذف آن را در رأس اهداف خود قرار داده‌اند. از نظر تاریخی، طی دهه ۱۹۵۰م. تمرکز اصلی سیاست‌گذاران اقتصادی متوجه رشد اقتصادی گردید. هدف اولیه آن‌ها افزایش درآمد تولید ملی بود؛ زیرا این اعتقاد وجود داشت که افزایش درآمد و تولید باعث بیشتر شدن سهم افراد جامعه و نهایتاً افزایش رفاه آن‌ها خواهد شد، ولی با افزایش نابرابری در اقتصادهایی که سیر رشد بالایی داشتند از قبیل: چین، هند و ویتنام، نگرانی در این‌زمینه افزایش یافت؛ چراکه تجربه بیش از یک دهه رشد نسبتاً سریع اقتصادی در بسیاری از کشورها (علی‌الخصوص در کشورهای

1 Reynolds-Smolensky

2 Galbraith

3 Todaro

در حال توسعه) نشان داد که منافع حاصل از رشد اقتصادی، نصیب گروههای خاصی از افراد جامعه شده و شکاف درآمدی بین فقرا و ثروتمندان افزایش یافته است (کفایی و درستکار، ۱۳۸۶).

تقریباً تمام نظریه‌پردازان بر این امر اتفاق نظر دارند که توسعه از یک بخش خاص شروع می‌شود، سپس تحت تأثیر سیاست‌های متخد و الگوی اولیه مالکیت دارایی‌ها و توزیع درآمد به سایر بخش‌ها منتقل می‌گردد؛ بنابراین حرکت توسعه‌ای، نابرابری توزیع را در بطن خود دارد. برای کشورهایی که از ابتدا دچار فقر و نابرابری در توزیع درآمد هستند، ساختار دوگانه اقتصاد، فraigیری و تداوم رشد را محدود می‌کند. به رغم بهبود بازدهی عوامل در روند توسعه، توزیع بین عوامل تولید بلافضله تعديل می‌گردد.

هر سیاست توزیعی که پسانداز کلی را تحت تأثیر قرار دهد، بر فرآیند رشد تأثیر خواهد داشت. تا آنجا که برخی از نظریه‌پردازان رشد نابرابری توزیع درآمد، در مراحل اولیه توسعه را ضروری دانسته‌اند، گرچه فقدان طبقه سرمایه‌دار در کشورهای در حال توسعه که با عواید سرمایه زندگی کند، این نظریه را بهشت مورد تردید قرار داده است؛ به رغم این، صاحبان سرمایه در کشورهای در حال توسعه ویژگی این طبقه در کشورهای توسعه‌یافته را ندارند. تمایل صاحبان سرمایه در این کشورها بیشتر سرمایه‌گذاری در بخش خدمات و با کسب و کار خود، تأمین اعتبارات لازم برای سرمایه‌گذاری را به منابع خارجی وابسته نموده است. به طور خلاصه، هر سیاستی که انتقال مصرف از اغنية به فقرا را به دنبال داشته باشد، موجب بهبود توزیع درآمد می‌شود که ممکن است رشد تولید را هم درپی داشته باشد. تجربه سنتی آن است که وقتی مصرف افزایش می‌یابد، از طریق افزایش بهره‌وری قشر کم درآمد، تولید گسترش می‌باید. بنابر تحلیل‌های «کینزی»^۱ هم، قشر کم درآمد میل نهایی به مصرف بالاتری دارند؛ بنابراین ضریب تکاثر درآمد ملی را افزایش می‌دهند؛ البته این امر زمانی بر تولید حقیقی اثر دارد که ضریب میل نهایی به واردات، افزایش مصرف کالای داخلی را خنثی نکند (پروین، ۱۳۷۵)؛ بنابراین، توزیع درآمد به عنوان یکی از اصلی‌ترین متغیرهای اقتصادی، بر توزیع منابع و پویایی اقتصاد تأثیر می‌گذارد. برخی از تحقیقات نشان می‌دهند که توزیع ناعادلانه درآمد باعث کاهش رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاری می‌شود (آلسینا، ۲۰۰۴؛ گایلور^۱ و همکاران، ۱۹۹۳)؛ در حالی که برخی تحقیقات نشان می‌دهند توزیع ناعادلانه درآمد، رشد اقتصادی را افزایش می‌دهد. از طرفی مطالعات نشان می‌دهد که رشد اقتصادی می‌تواند باعث افزایش توزیع عادلانه درآمد شود (پرسون و همکاران^۲، ۱۹۹۴)؛ همچنین، تحقیقات دیگر نشان می‌دهند که پسانداز و سرمایه‌گذاری می‌تواند باعث افزایش رشد اقتصادی شود (دومر و همکاران^۳، ۱۹۹۲)؛ بنابراین توزیع درآمد، رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و پسانداز، تأثیرات متقابلی برهم دارند.

امروزه توزیع درآمد چه در سطح جهانی، چه در مقیاس بین کشورها و چه در سطح بین منطقه‌ای موردنوجه ویژه‌ای قرار گرفته است، این موضوع در سال‌های اخیر جایگاهی ویژه در بحث‌های توسعه اقتصادی به خود اختصاص داده است؛ بهمین خاطر، اهمیت ایجاد توزیع درآمد متعادل یکی از هدف‌های مهم دولتها در سیاست‌گذاری‌های کلان اقتصادی می‌باشد.

تحقیقات نشان داده است که نابرابری و رشد اقتصادی با یکدیگر ارتباط مستقیم دارند؛ به عنوان مثال، نابرابری می‌تواند با ایجاد انگیزه برای نوآوری و کارآفرینی برروی رشد تأثیر بگذارد؛ همچنین، افزایش پسانداز و

1 Guylor

2 Persson & Tabellini

3 Mankiw et al.

سرمايه‌گذاري باعث می‌شود که افراد ثروتمند بخش بیشتری از درآمد خود را پس‌انداز کنند. این پس‌اندازها، به‌ویژه در کشورهای فقیر، برای شروع کسب و کار و تحصیل خوب برای تعداد محدودی از افراد، حداقل موردنیاز را فراهم می‌کنند؛ علاوه‌بر تأثیر مثبتی که نابرابری می‌تواند برروی رشد اقتصادی داشته باشد، این پدیده ممکن است برای رشد مضر باشد؛ برای مثال، نابرابری می‌تواند توانایی سالم‌ماندن و انباست سرمایه انسانی را کاهش دهد؛ همچنین، با ایجاد بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی، نابرابری درآمدی باعث کاهش سرمایه‌گذاري می‌شود و اراده اجتماعی لازم برای سازگاری با شوک‌های اقتصادی و حفظ رشد را مختل می‌کند. ممکن است رابطه بین نابرابری و رشد غیرخطی باشد و در برخی موارد، افزایش نابرابری باعث رانت‌جویی و کاهش رشد شود. در رابطه با تأثیر نابرابری بر توزیع مجدد، مطالعات نشان می‌دهند که نابرابری بیشتر فشارهایی برای توزیع مجدد ایجاد می‌کند. با این حال، اگر ژروتمندان نفوذ سیاسی بیشتری داشته باشند، توزیع مجدد مورد توجه قرار نخواهد گرفت. این نکته در نظامهای مبتنی بر دموکراسی که قدرت سیاسی در مقایسه با قدرت اقتصادی بیشتر توزیع شده است، بیشتر مورد تأکید قرار می‌گیرد (استیگلیتز^۱، ۲۰۱۲).

توزیع مجدد به رشد آسیب می‌رساند (اوکان^۲، ۱۹۷۵)؛ زیرا مالیات‌ها و یارانه‌های بالاتر انگیزه‌های کار و سرمایه‌گذاري را کاهش می‌دهد. زیان‌ها احتمالاً تابع افزایشی از نرخ مالیات‌ها هستند، به‌طوری که با افزایش نرخ مالیات، ضررهای ناشی از توزیع مجدد به‌شدت افزایش می‌یابد (بارو^۳، ۱۹۹۰). از طرفی، توزیع مجدد همچنین می‌تواند از طریق وضع مالیات‌های فرآینده برای تأمین مالی سرمایه‌گذاري‌های عمومی، افزایش هزینه بیمه‌های اجتماعی برای افراد فقیر و ریسک‌پذیر، و افزایش هزینه‌های بهداشت و آموزش عالی برای فقراء، شکست بازار کار و سرمایه را جبران کند (بنابو^۴، ۲۰۰۰). در چنین مواردی، سیاست‌های توزیع مجدد می‌تواند برابری و رشد را افزایش دهد.

شواهد نشان می‌دهد که نابرابری حداقل در میان‌مدت به رشد آسیب می‌زند و محققان میزان رشد را در دوره‌های طولانی بررسی کرده و دریافتند که نابرابری با رشد کنتر و کم‌دواتر ارتباط دارد؛ بنابراین، برای حل مسائل نابرابری در رشد اقتصادی، سیاست‌های توزیع مجدد می‌تواند از اهمیت بالایی برخوردار باشد، اما باید به‌دققت و با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی هر کشور، طراحی شود تا ضررهای ناشی از توزیع مجدد کاهش یابد و به‌جای آن، برابری و رشد را تقویت کند؛ بنابراین، روابط متقابل پیچیده‌ای بین نابرابری و رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاري وجود دارد و توزیع مجدد می‌تواند باعث تقویت برابری و رشد شود، اما باید به‌دققت و با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی هر کشور، طراحی شود تا ضررهای ناشی از توزیع مجدد کاهش یابد.

همان‌گونه که در نمودار ۱ مشاهده می‌شود، توزیع نابرابر درآمدها می‌تواند بر میزان پس‌انداز افراد تأثیر داشته باشد. در صورتی که درآمدها به صورت نابرابر توزیع شده باشند، افراد با درآمدهای کمتر احتمالاً بیشتر در معرض

¹ Stiglitz

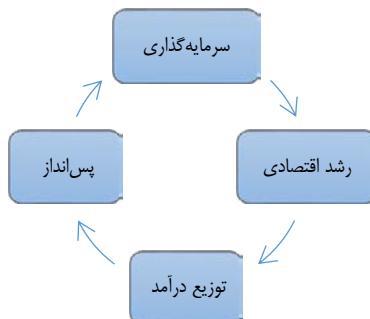
² Okun

³ Barro

⁴ Benabou

نیازهای اساسی هستند و از امکان پس انداز کمتری برخوردارند. در عین حال، افراد با درآمدهای بیشتر، قادر به پس انداز بیشتری هستند؛ بنابراین، توزیع نابرابر درآمدها می‌تواند باعث کاهش میزان پس انداز و درنتیجه کاهش تأمین منابع برای سرمایه‌گذاری در صنعت، نوآوری‌ها و تحقیقات و توسعه شود و از این طریق بر رشد اقتصادی تأثیر داشته باشد.

در نتیجه سرمایه‌گذاری، توزیع درآمد، پس انداز و رشد اقتصادی با یکدیگر روابط متقابلی دارند. از طرفی، دولتها با استفاده از سیاست‌های اقتصادی در روابط متقابل رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری، توزیع درآمد و پس انداز نقش آفرین باشند. در این راستا، مالیات‌ها به عنوان ابزاری است که توسط دولت‌ها برای تغییر در پس انداز، تجهیز منابع مالی سرمایه‌گذاری‌ها و دستیابی به رشد اقتصادی استفاده نمایند. تغییر مالیات‌ها بر توزیع درآمد موثر است. عمدتاً برای سنجش نابرابری‌ها از شاخص‌هایی مانند ضریب جینی استفاده می‌شود. برای بررسی نابرابری درآمدی در ضریب جینی از درآمد قبل از کسر مالیات استفاده می‌شود در حالی که استفاده از درآمد پس از کسر مالیات‌ها برای سنجش نابرابری مناسب‌تر است. برای این منظور از توزیع مجدد نسبی استفاده می‌شود. از این رو در مطالعه حاضر توزیع مجدد نسبی به جای توزیع درآمد مورد بررسی قرار گرفته است.

نمودار ۱: رابطه بین توزیع درآمد و سرمایه‌گذاری (منبع: یافته‌های تحقیق).

Graph. 1: Investment-Income Distribution cycle

۳. پیشینهٔ پژوهش

بخش عمداتی از مطالعات پیشین ارتباط بین رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاری، ارتباط رشد اقتصادی و توزیع درآمد و همچنین ارتباط پس انداز و سرمایه‌گذاری در مطالعات مختلفی بررسی شده است که در ادامه به برخی از این مطالعات اشاره می‌شود.

«عمرو الزغول» و همکاران^۱ (۲۰۲۳)، در مطالعه‌ای به بررسی رابطه بین پس انداز و سرمایه‌گذاری در اقتصاد اردن با استفاده از روش آزمون ARDL پرداختند که نتایج نشان می‌دهد که رابطه پس انداز-سرمایه‌گذاری در اقتصاد اردن وجود دارد و حفظ تأمین پایدار پس انداز باید به عنوان یک هدف سیاستی برای پایداری اقتصادی در نظر گرفته شود.

^۱ Amro AlzghoulA, Omar Al_kasasbehB, Ghaith AlsheikhC, Ismail Yamin

«کوپرس»^۱ و همکاران (۲۰۲۱)، تأکید کردند که نابرابری درآمدی نه تنها بر شرایط زندگی افراد و خانواده آن‌ها و وضعیت سلامت آن‌ها، بلکه بر کل جامعه از طریق تهدید انسجام اجتماعی، مهار رشد اقتصادی و تضعیف اعتماد تأثیر عمیقی دارد. بیشتر کشورهای OECD ترکیبی از سیاست‌های عمومی را برای کاهش نابرابری درآمد در جامعه و تأثیر بلندمدت آن بر پیشرفت اقتصادی اتخاذ کرده‌اند. این سیاست‌ها شامل سیستم‌های حمایت اجتماعی و بیمه‌ای است که از طریق ترکیبی از طریق مالیات و پرداخت‌های نقدی تأمین مالی می‌شوند. آن‌ها همچنین از بسته‌های محرک مالی ویژه برای افزایش تقاضا و حفاظت خانواده‌های فقیرتر از تأثیر بحران‌ها مانند بیماری COVID19 استفاده کردند. این معیارها با هدف پرداختن به نابرابری درآمد از طریق توزیع مجدد درآمد بین ثروتمندان و فقراء، با رویکرد بین نسلی می‌توانند از گروه‌های سنی که نیاز ببیشتری دارند، حمایت کنند.

«رابرت براونینگ»^۲ و «عمر ماجد»^۳ (۲۰۲۰)، در مقاله‌ای تحت عنوان «نابرابری، فقر و رشد اقتصادی» برای کشورهای OECD در سال (۱۹۸۶ تا ۲۰۰۴)، به این نتیجه دست یافتند که وقتی هر دو نابرابری به فقر را درنظر می‌گیریم، به نظر می‌رسد که مقدار منفی نابرابری در رشد در میان کشورهای دارای فقر بالا متوجه است؛ اگرچه تاکنون تاریخ شاهد رشد اقتصادی قابل توجهی در جهان بوده است، اما فقر و نابرابری همچنان در بسیاری از نقاط جهان بالا است؛ یکی از بارزترین ویژگی‌های توسعه‌نیافته فقر و نابرابری درآمدی است و ریشه‌کن کردن فقر و تعدیل نابرابری وقتی همراه با رشد اقتصادی در نظر گرفته شود به بزرگ‌ترین هدف و دشوارترین وظیفه سیاست‌گذاران اقتصادی در کشورهای در حال توسعه تبدیل می‌شود.

«یانگ» و «گرینی»^۴ (۲۰۱۷)، در مطالعه‌ای اثر نابرابری درآمد بر رشد اقتصادی در دوره‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت با استفاده از تکنیک Engle Granger دومرحله‌ای (ECM) مورد بررسی قرار دادند. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که نابرابری درآمد تأثیر مثبت و قابل توجهی بر رشد اقتصادی ژاپن، آمریکا و چین دارد. این نتیجه نشان می‌دهد که نابرابری در توزیع درآمد باعث رشد در این اقتصادها می‌شود؛ با این حال، درآمد نابرابری تأثیر منفی ناچیزی بر رشد اقتصادی در کره‌جنوبی دارد.

«نوز»^۵ و همکاران (۲۰۱۶)، در مطالعه‌ای با استفاده از روش متارگرسیون دریافتند که استفاده از نابرابری مبتنی بر مخارج و نابرابری ناخالص منجر به برآوردهای واگرا می‌شود. علاوه‌بر این، آن‌ها استتباط کردند نابرابری نسبت به زمین و نابرابری انسانی برای رشد بعدی آسیب کمتری دارد؛ در حالی که مطالعات مقطعی تمایل به گزارش یک اثر منفی قوی‌تر از نابرابری نسبت به مطالعات پانل دارند و معتقد است که اثر نابرابری در کشورهای فقیر منفی و شدیدتر از کشورهای ثروتمند است؛ همچنین مشخص شد که نابرابری منطقه‌ای یک رابطه U-شکل معکوس با توسعه اقتصادی در اسپانیا دارد.

¹ Kuypers

² Robert Browning

³ Omar Majed

⁴ Neves

«سینگانو»^۱ (۲۰۱۴)، در مطالعه‌ای در کشورهای OECD در بازه ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ م. با بررسی به روش رگرسیون‌های رشد برای درآمد اولیه، تحصیلات و سرمایه‌گذاری نشان می‌دهد که افزایش میزان برابری تأثیر منفی بر رشد اقتصادی می‌گذارد و نابرابری با سرمایه انسانی در تعامل است تا مانع رشد شود.

«برگ»^۲ و همکاران (۲۰۱۴)، در مطالعه‌ای تحت عنوان «توزیع مجدد، نابرابری و رشد» برای کشورها OECD (۱۹۸۹ تا ۲۰۱۲ م.) با روش گشاورهای GMM نشان دادند که نابرابری، پیشرفت در سلامت و تحصیلات را تضعیف می‌کند و باعث بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی می‌شود و اجماع اجتماعی موردنیاز برای تعديل در برابر شوک‌ها را کاهش می‌دهد، بنابراین سرعت و تدوم رشد را کاهش می‌دهد.

«رخیمی» و «اسفندیاری» (۱۴۰۱)، در مقاله‌ای تحت عنوان «تأثیر توزیع مجدد نسبی بر رشد اقتصادی» برای کشور ایران در فاصله سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۹۶ و با استفاده از تکنیک گشتاورهای تعمیم‌یافته (GMM) یافتند استفاده از شاخص توزیع مجدد نسبی، رابطه غیرمستقیم رشد اقتصادی و نابرابری تأیید می‌شود. از آنجا که مالیات‌ها به عنوان ابزاری برای بهبود وضعیت توزیع درآمد می‌باشند محاسبه ضریب چینی براساس درآمد پس از پرداخت‌های اجباری و مالیات‌ها می‌تواند امکان دسترسی به تصویر دقیق‌تری از توزیع درآمد جامعه و پیامدهای آن ایجاد کند و نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی برای توزیع عادلانه‌تر درآمد (پس از کسر مالیات‌ها) محرک رشد اقتصادی است؛ در حالی که براساس ضریب چینی متعارف، نابرابری درآمد منجر به افزایش رشد اقتصادی می‌شود.

«کازرونی» و همکاران (۱۳۹۹) بیان کردند که مقاله سیمون کوزنتس، اقتصاددانان را به تمرکز بر رشد اقتصادی به عنوان عامل اصلی در کاهش نابرابری درآمدی واداشته است، اما با انتشار کتاب سرمایه در قرن ۲۱ فرضیه کوزنتس به چالش کشیده شد؛ زیرا این فرضیه نشان داد که در مراحل پیشرفت‌هه توسعه اقتصادی به چالش کشیده شده است. با توجه به این ادعاهای، هدف اصلی این پژوهش بررسی فرضیه توomas پیکتی بر مبنای شواهد آماری ایران در دوره زمانی ۱۳۹۴ - ۱۳۵۴ و روش ARDL برای این پژوهش استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که فرضیه توomas پیکتی توسط شواهد آماری ایران تأیید می‌شود. همچنین این نتایج نشان می‌دهد که تولید ناخالص داخلی اثر منفی و معنی‌دار درآمد نفتی اثر مثبت و معنی‌داری دارد؛ همچنین سال‌های جنگ منجر به افزایش نابرابری درآمد شده است.

«خاندوزی» و «مجاهدی مؤخر» (۱۳۹۷)، در مطالعه خود با عنوان تأثیر رفتار بازتوزیعی بر پسانداز و انباشت سرمایه در چارچوب الگوی نسل‌های همپوشان به بررسی تئوری‌های نوع دوستی و عقلانیت تعديل یافته در غرب و عدالت بازتوزیعی و انفاق در اقتصاد اسلامی می‌پردازم و سپس با وارد کردن راهکارهای دیگرخواهانه برای بازتوزیع درآمد در الگوی نسل‌های همپوشان (OLG) دو دوره‌ای این الگو را تعمیم داده و پس از تحلیل اثرات اقتصادی رفتارهای بازتوزیعی مورد بررسی قرار دادند. براساس نتایج این تحقیق افزایش رفتارهای بازتوزیعی که در قالب افزایش انفاق ظهور پیدا می‌کند تأثیر مثبت بر پسانداز و انباشت سرمایه دارد و درنتیجه با رشد اقتصادی سازگار است.

¹ Cingano

² Berg

«حسینزاده» (۱۳۹۶)، در مقاله‌ای تحت عنوان «تأثیر رشد اقتصادی بر توزیع درآمد در کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا» با استفاده از روش رهیافت اقتصادسنجی فضایی به بررسی رابطه میان رشد اقتصادی و توزیع درآمد در کشورهای منطقه‌منا طی دوره ۱۹۹۴–۲۰۱۴ م. و با استفاده از روش دوربین فضایی (Spatial Durbin Model) برمنای مطالعه «لی» و همکاران (۲۰۱۳) پرداخته شده است. نتایج حاصل از برآورد مدل نشان می‌دهد رشد اقتصادی دارای تأثیر مثبت و معنی‌دار بر نابرابری توزیع درآمد بوده، در حالی که مجذور رشد اقتصادی دارای تأثیر منفی و معنی‌دار بر نابرابری توزیع درآمد است؛ بنابراین فرضیه کوزنتس در کشورهای موردنظر تأیید می‌شود. همچنین سرمایه انسانی دارای تأثیر مثبت و معناداری بر نابرابری توزیع درآمد بوده و تراکم جمعیت نیز نابرابری درآمد را افزایش می‌دهد. نتایج حاصل از آزمون وابستگی فضایی نیز حاکی از وجود رابطه قصایی میان متغیرهای مدل مورد بررسی است.

بررسی مطالعات پیشین به رابطه توزیع درآمد و رشد اقتصادی می‌پردازد و برخی مطالعات مانند: «اتکینسون»^۱ و «ساندمو»^۲ (۱۹۷۲)، «همادا»^۳ (۱۹۷۰) و «پیزو»^۴ (۲۰۲۳) رابطه بین انباشت سرمایه و مالیات، «موریسون»^۵ (۲۰۲۴) و «خاندوزی» و «مجاهدی مخر» (۲۰۱۸) ارتباط کمی انباشت سرمایه، پسانداز و توزیع مجدد درآمد را در مدل نسل‌های همپوشان ارائه می‌کنند؛ بنابراین مطالعه حاضر از دو منظر با سایر مطالعات متفاوت است. از یکسو در مطالعات از بررسی رابطه توزیع درآمد و سرمایه‌گذاری غفلت شده است و از سوی دیگر، شاخص توزیع درآمد ضریب جینی لحاظ شده است. با توجه تأثیر مالیات بر انباشت سرمایه و پسانداز و سرمایه‌گذاری لازم است در بررسی ارتباط سرمایه‌گذاری و توزیع درآمد از ضریب جینی پس از کسر مالیات (مبتنی بر درآمد قابل تصرف) یا شاخص توزیع مجدد نسبی استفاده کرد.

۴. روشن‌شناسی پژوهش و یافته‌ها

این پژوهش به لحاظ هدف یک تحقیق کاربردی و از نوع تحلیلی و توصیفی می‌باشد. در این مطالعه اطلاعات مورد نیاز با مراجعه به بانک جهانی (World Bank) و پایگاه داده‌ای نابرابری جهانی (SWID) در فاصله زمانی ۲۰۲۱–۲۰۰۱ م. برای کشورهای منتخب عضو اوپک استخراج شده است. پس از پردازش داده‌های خام، تکنیک گشتاورهای تعمیم‌یافته (GMM) مورد استفاده قرار گرفته است. روش تخمین GMM به سرعت به عنوان یکی از پرکاربردترین تکنیک‌های اقتصادسنجی قرار گرفت؛ زیرا بسیار انعطاف‌پذیر بوده و تنها به فروض ضعیفی نیاز دارد. به کارگیری این تخمین‌زننده، به ویژه هنگامی که الگویی از حد شناسا باشد، بسیار مفید است. در این الگو وقفه متغیر وابسته به صورت متغیر مستقل در سمت راست معادله ظاهر می‌شود. به این ترتیب، امکان پارامتریندی مجدد مدل به روش داده‌های تلفیقی پویا به وجود می‌آید و کشش‌های کوتاه‌مدت امکان‌پذیر می‌گردد. تکنیک تخمین در روش GMM بسطی از تکنیک گشتاوری است که به مدل‌های دیگری فراتر از رگرسیون خطی تعمیم‌یافته است. روش گشتاورها یک تکنیک تخمین است که بیان می‌دارد پارامترهای مجهول باید به وسیله تطبیق گشتاورهای جامعه (که توابعی

¹ Atkinson and Sandmo

² Hamada

³ Pizzo

⁴ Morrison

از پارامترهای مجھول هستند) باگشتاورهای نمونه‌ای مناسب تخمین زده شوند. علت استفاده از روش GMM مزایای این روش نسبتاً به سایر روش‌های اقتصادسنجی است. روش برآورده GMM حداقل به سه دلیل مناسب است. در این روش می‌توان متغیرهای درون‌زا را نیز استفاده کرد. یکی از راه‌های کنترل درون‌زا ای متغیرها، استفاده از متغیر ابزاری است. یک ابزار زمانی قدرت لازم را خواهد داشت که با متغیر مورد بررسی همبستگی بالایی داشته باشد، در حالی که با اجزای خطای خطا همبستگی نداشته باشد. به‌حال پیدا کردن چنین ابزاری بسیار مشکل است. یکی از مزیت‌های روش GMM این است که اجازه می‌دهد از وقفه این متغیرها به عنوان ابزارهای مناسبی جهت کنترل درون‌زا استفاده کنیم. دومین مزیت این روش آن است که می‌توان پویایی‌های موجود در متغیر مورد بررسی را در مدل لحاظ کرد؛ و سومین مزیت این روش آن‌جاست که همه در داده‌های سری‌زمانی، مقطعی و پانل قابل استفاده است. لذا برای آزمون این موضوع از آماره پیشنهاد شده توسط آرلانو و بوند، بلندل و بوند، و آرلانو و باور استفاده می‌کنیم. این آزمون که «سارگان» نام دارد، اعتبار کل ابزارهای به کار رفته را می‌سنجد. در این آزمون فرضیه صفر حاکی از عدم همبستگی ابزارها با اجزاء اخلال می‌باشد ([كمجانی و غلامی، ۱۳۸۹](#)).

با توجه به مبانی نظری و پیشینه پژوهش برای بررسی تأثیر توزیع مجدد نسبی بر سرمایه‌گذاری مدل زیر برآورده است:

$$invest_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 X_{j,t} + U_{i,t} \quad (3)$$

به‌طوری که $invest_{i,t}$ تشکیل سرمایه ثابت ناخالص در زمان t می‌باشد.

ضرایب معادله، نشان‌دهنده میزان تأثیرگذاری تغییر هر واحد از متغیرهای مدل بر رشد اقتصادی است.

$\beta_1, \beta_2, \beta_3$
 $U_{i,t}$ جز اخلال¹ است و شامل تمام تأثیرات مشاهده نشده اقتصادی است؛ و همچنین بردار² $X_{j,t}$ شامل متغیرهای زیر می‌باشد.

$GDPPC_{i,t-1}$: نرخ رشد تولید ناخالص داخلی سرانه در زمان $t-1$

$GINI_{i,t-1}$: ضریب جینی در زمان $t-1$

$REDIS_{i,t-1}$: توزیع مجدد نسبی در زمان $t-1$

$INF_{i,t-1}$: نرخ تورم در زمان $t-1$

$TRAD_{i,t-1}$: باز بودن تجاری در زمان $t-1$

در جدول ۱ نماد هر یک از متغیرهای مدل و منبع استخراج آن‌ها شرح داده شده است.

جدول ۱: معرفی متغیرها

Tab. 1: List of variables

نام متغیر	معرفی	منبع
GDP	نرخ رشد تولید ناخالص داخلی سرانه	بانک جهانی

1 Disruption

2 Explanatory variable

https://databank.worldbank.org/home.aspx			
پایگاه دادهای نابرابری جهانی https://The Standardized World Income Inequality Database version5	ضریب جینی	GINI	
براساس شاخص قیمت مصرف‌کننده/ بانک جهانی. https://databank.worldbank.org/home.aspx	نرخ تورم	INF	
بانک جهانی https://databank.worldbank.org/home.aspx	یاز بودن تجارت	TRAD	
بانک جهانی https://databank.worldbank.org/home.aspx	تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (سرمایه‌گذاری)	INV	
اختلاف نابرابری بازار و نابرابری خالص (جینی)، تقسیم بر نابرابری بازار ضرب در ۱۰۰ / پایگاه دادهای نابرابری https://The Standardized World Income Inequality Database version5	توزیع مجدد نسبی	REDIS	

با توجه به روابط متقابل سرمایه‌گذاری، رشد اقتصاد و توزیع درآمد و به منظور غلبه بر درونزایی، مدل براساس تکنیک گشتاورهای تعمیم‌یافته GMM برآورد می‌شود؛ نتایج حاصل از برآورد مدل در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: نتایج تخمین مدل

Tab. 2: GMM estimates

Variable	Coefficient	Std.Error	t-Statistic	Prob
<i>GDPPC</i>	0/0314823	0/0184576	0/0046938	0/088
<i>GINI</i>	-.0433227	0/00324529	-0/1069291	0/182
<i>REDIS</i>	-0/0115728	0/0400826	-0/1942811	0/004
<i>INF</i>	0/0294948	0/0067682	0/0162294	0/000
<i>TRAD</i>	-0/0204327	0/0071629	-0/0344717	0/004
SARGEN		0/4338		

(ماخذ: محاسبات تحقیق).

۵. نتیجه‌گیری

در جوامع امروزی دولتها برای تعادل اقتصادی و تأمین عدالت اجتماعی، مسئولیت‌های گوناگونی را بر عهده دارند. یکی از ابزارهای اجرای سیاست‌های اقتصادی توسط دولتها، مالیات است. استفاده از ابزار مالیات، آثار اقتصادی و اجتماعی دربردارد. از یک طرف منبع درآمد برای دولت و از طرفی ابزاری برای تحقق عدالت است. برای بررسی توزیع عادلانه درآمدها در اکثر مطالعات، ضریب جینی براساس درآمد بازاری موردنویجه قرار گرفته است. با توجه به این که ضریب جینی براساس درآمدهای بازاری محاسبه می‌شود، تأثیر مالیات که در تأمین اجتماعی نقش اساسی دارد، درنظر گرفته نمی‌شود. این نقیصه با شاخص توزیع مجدد نسبی که مبتنی بر ضریب جینی پس از کسر مالیات (درآمد قابل تصرف) است، برطرف می‌شود. توزیع درآمد براساس درآمد پس از کسر مالیات و پرداخت‌های اجباری می‌تواند سنجه واقعی‌تری برای بررسی توزیع درآمد باشد؛ از این‌رو، مطالعه حاضر به بررسی تأثیر توزیع درآمد بر سرمایه‌گذاری با داده‌های سالیانه در بازه زمانی ۲۰۰۱-۲۰۲۱م. در کشورهای عضو اوپک با بهره‌گیری از تکنیک گشتاورهای تعمیم‌یافته می‌پردازد. یافته‌های مطالعه نشان می‌دهد که تأثیر توزیع درآمد مبتنی بر درآمد بازاری و

درآمد قابل تصرف (پس از کسر مالیات و پرداخت‌های اجباری) متفاوت است. نتیجه این مطالعه اهمیت مالیات‌ها در توزیع درآمد را تأیید می‌کند؛ هم‌چنین توزیع مجدد نسبی زمینه افزایش پس‌انداز را فراهم نموده و سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. افزایش رشد تولید ناخالص داخلی سرانه نیز منجر به افزایش سرمایه‌گذاری شده و چرخه پس‌انداز- سرمایه‌گذاری - رشد اقتصادی با توزیع مجدد نسبی تکمیل می‌شود. مالیات منجر به بازتوزیع درآمدها شده و درنتیجه پس‌انداز را افزایش داده و به رشد و سرمایه‌گذاری می‌انجامد؛ بنابراین در کشورهای وابسته به درآمدهای حاصل از فروش نفت، استفاده از ابزار مالیات می‌تواند زمینه توزیع مناسب درآمد را فراهم نموده و با اتخاذ سیاست‌های بهینه، تولید و سرمایه‌گذاری را افزایش دهد. برای توفیق بیشتر در زمینه سرمایه‌گذاری لازم است نوسانات شاخص قیمت کنترل شده و تورم کاهش‌یابد؛ هم‌چنین تمرکز سیاست‌های تجاری بر محور صادرات می‌تواند سرمایه‌گذاری را از طریق افزایش تولید، درآمد و پس‌انداز و کاهش نرخ ارز افزایش دهد؛ بنابراین، بازنگری در شاخص‌های توزیع درآمد و تکیه بر شاخص‌هایی که مبتنی بر درآمد قابل تصرف است می‌تواند تصویر دقیق‌تری از توزیع درآمد در جامعه نشان دهد و بهبود وضعیت توزیع درآمد به افزایش پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و تولید منجر شود.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان از نظرات ارزشمند داوران محترم ناشناش نشریه تقدیر و تشکر می‌نمایند.

مشارکت نویسنده‌گان

در نگارش مقاله، نویسنده اول، طرح ایده و مفهوم‌سازی، آماده‌سازی و نوشتن پیش‌نویس اولیه، نوشت‌منابع و نویسنده دوم، روش‌شناسی، تحلیل و بررسی یافته‌ها، بازبینی و ویرایش، نظارت مشارکت داشته است.

تضاد منافع

نویسنده‌گان ضمن رعایت اخلاق نشر، نویسنده‌گان نبود تضاد منافع را اعلام می‌دارند.

کتابنامه

- پروین، سهیلا، (۱۳۷۵). «توزیع درآمد و تدام رشد». *مجله برنامه و بودجه*، ۲: ۴۶-۲۵.
<http://jpbud.ir/article-1-496-fa.html>

- پژویان، جمشید، (۱۳۸۵). «بهسوی ساختار سیاست‌سازی و سیاست‌گذاری اقتصادی». *نشریه راهبرد توسعه*، ۲ (پیاپی) ۶۷: ۱۳۹-۱۵۰.

<https://www.magiran.com/p349141>

- حسینزاده، هدایت، (۱۳۹۶). «تأثیر رشد اقتصادی بر توزیع درآمد در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا»: رویکرد اقتصادستجوی فضایی. پژوهش‌های اقتصادی ایران، ۲۵ (۸۲): ۲۳۳-۲۶۰.

[1391-fa.html](https://qjerp.ir/article-1-25.html)

- خانزادی، آزاد؛ حیدریان، مریم؛ و مرادی، سارا، (۱۳۹۳). «بررسی و تحلیل نقش و اثرات درآمدهای مالیاتی بر توزیع درآمد و توسعه انسانی (مطالعه موردی کشور ایران)». اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق)، ۱ (۴): ۱۳۵-۱۵۸.

https://jqe.scu.ac.ir/article_11876.html

- خاندوزی، سید احسان؛ مجاهدی مؤخر، محمدمهری؛ خورسندی، مرتضی؛ و افسری، علی، (۱۳۹۷). «تأثیر رفتار بازتوزیعی بر پسانداز و اباحت سرمایه در چارچوب الگوی نسل‌های همپوشان». پژوهش‌های اقتصادی ایران، ۱۸ (۷۱): ۱۵۵-۱۸۴.

<https://doi.org/10.22054/joer.2018.9832>

- رحیمی، محدثه؛ و اسفندیاری، مرضیه، (۱۴۰۱). «تأثیر توزیع مجدد نسبی بر رشد اقتصادی»، راهبرد توسعه، ۱۸ (۳): پیاپی ۷۱. ۴۹-۲۱.

<http://rahbord-mag.ir/Issue/4311>

- سلمانی، بهزاد؛ اصغرپور، حسین؛ دهقانی، علی؛ و فشاری، مجید، (۱۳۸۹). «تأثیر نابرابری درآمد بر مصرف بخش خصوصی مطالعه موردی کشورهای منطقه منا». اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۷ (۳۴): ۱۹۳-۲۱۴.

<https://doi.org/10.22067/pm.v17i34.27359>

- طرازکار، محمدحسن؛ و زیبایی، منصور، (۱۳۸۳). «بررسی معیارهای رفاه اجتماعی و توزیع درآمد و فقر در جوامع روستایی و شهری مطالعه موردی استان‌های فارس و اصفهان و سمنان». اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۲ (۴۸): ۱۳۷-۱۵۴.

<https://sid.ir/paper/24287/fa>

- غلامی، امیر؛ و کمیجانی، اکبر، (۱۳۸۹). «رابطه بین تورم، ناطمینانی تورمی، رشد سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در ایران». اقتصاد کاربردی، ۱ (۳): ۲۵-۱.

[DOR:20.1001.1.22516212.1389.1.0.1.3](https://doi.org/10.1001.1.22516212.1389.1.0.1.3)

- کازرونی، علیرضا؛ اصغرپور، حسین؛ و طیبی، سیروان، (۱۳۹۹). «تأثیر رشد کند اقتصادی بر نابرابری توزیع درآمد: با تأکید بر فرضیه توماس پیکتی». پژوهش‌های اقتصادی (رشد و توسعه پایدار)، ۲۰ (۱): ۲۳-۵۰.

[DOR:20.1001.1.17356768.1399.20.1.1.2](https://doi.org/10.1001.1.17356768.1399.20.1.1.2)

- کفایی، سید محمدعلی؛ و درستکار، عزت‌الله، (۱۳۸۶). «تأثیر امور رسمی بر توزیع درآمد در ایران». پژوهش‌های اقتصادی ایران، ۳۰ (۹): ۵۳-۷۶.

https://journals.atu.ac.ir/article_3648.html

- Alesina, A. & Perotti, R., (1996). "Income distribution, political instability, and investment". *European Economic Review*, 40(6): 1203-1228.
<https://dash.harvard.edu/handle/1/4553018>

- Alesina, A., Glaeser, E. & Sacerdote, B., (2004). "Why doesn't the US have a European-style welfare state?". *Brookings papers on economic activity*, 187-27.
<https://www.brookings.edu/https://www.brookings.edu/articles/why-doesnt-the-united-states-have-a-european-style-welfare-state/>

- Alzghoul, A., Alkasasbeh, O., Ali Alsheikh, Gh. & Yamin, I., (2023). “The Relationship Between Savings and Investment: Evidence from Jordan”. *International Journal Professional Business Review*, 8 (3): DOI: 10.26668/business review/2023.v8i3.1724
- Atkinson, A. & Sandmo, A., (1980). “Welfare implications of the taxation of savings”. *Economic Journal*, 90(359): 529–49. <https://academic.oup.com/ej>
- Barro, R. J., (1990), “Government Spending in a Simple Model of Endogenous Growth”. *Journal of Political Economy*, 98(5): 103–25. https://econpapers.repec.org/article/ucpjpolc/v_3a98_3ay_3a1990_3ai_3a5_3ap_3as103-26.htm
- Benabou, R., (2000). “Unequal Societies: Income Distribution and the Social Contract”. *American Economic Review*, 90(1): 96–129. <https://www.jstor.org/stable/117283>
- Berg, A., Ostry, J. D., Tsangarides, C. G. & Yakhshilikov, Y., (2014). “Redistribution, inequality, and growth: new evidence”. *Journal of Economic Growth*, (23): 259–305. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10887-017-9150-2>
- Breunig, R. & Majeed, O., (2019). “Inequality, poverty, and economic growth”. *International Economics*, (161): 83-99. <https://doi.org/10.1016/j.inteco.2019.11.005>
- Cingano, F., (2014). “Trends in income inequality and its impact on economic growth”. *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, 163, OECD Publishing. <https://www.oecd.org/els/soc/trends-in-income-inequality-and-its-impact-on-economic-growth-SEM-WP163.pdf>
- El Shibley, M and. Thirlwall, A P (1981) “Dual-Gap analysis for Sudan”. *World Development*, Vol 9, No.) 2):193-200, [https://doi.org/10.1016/0305-750X\(81\)90013-9](https://doi.org/10.1016/0305-750X(81)90013-9)
- Galbraith, J., (1998). “The Distribution of Income”. *LBJ School of Public Affairs the University of Texas of Austin, UTLP Working Paper*, 2. https://utip.gov.utexas.edu/papers/utip_02.pdf
- Galor, O. & Zeira, J., (1993). “Income distribution and macroeconomics ”. *The review of economic studies*, 60(1): 52-53. <https://pages.nyu.edu/debraj/Courses/Readings/GalorZeira.pdf>
- Gholami, A. & Komijani, A., (2011). “Inflation; Inflation Uncertainty; Investment Growth and Economic Growth in Iran”. *Iranian Journal of Applied Economics*, 1(3): 1-25. DOR:20.1001.1.22516212.1389.1.0.1.3. (In Persian)
- Glenn Hubbard, R., Kenneth, L. & Judd, R. E. (1986). “Liquidity Constraints, Fiscal Policy, and Consumption”. *Brookings Papers on Economic Activity*, 1: 1-59 . <https://doi.org/10.2307/2534413>
- Hosseinzadeh, H., (2016). “Effect of Economic Growth on Income Distribution in the Middle East and North Africa Region: A Spatial Econometric Approach”. *Quarterly*

Journal of Economic Research and Policies, 25 (82): 233-260. <https://qjerp.ir/article-1-1391-fa.html> (In Persian)

- Hamada, K. (1997). "Lifetime equity and dynamic efficiency on the balanced growth path". *Journal of Public Economics*, 1(3): 379–396. <https://www.sciencedirect.com/journal/journal-of-public-economics>
- Joshi, V., (1970). 'Saving and foreign exchange constraints'. In: Streeten, P. (Ed.) *Unfashionable Economics*. Weidenfeld & Nicholson, London, https://doi.org/10.1007/978-1-349-12625-5_7
- Kafaei, S. M. A. & Dorestkar, E., (2007). "The Impact of Formal Affairs on Income Distribution in Iran". *Iranian Journal of Economic Research*, 30 (9): 53-63. https://journals.atu.ac.ir/article_3648.html (In Persian)
- Khanzadi, A., Heydarian, M. & Moradi, S., (2015). "Analyzing the role and impacts of Tax revenues on Income distribution and Human Development (A Case Study of Iran)". *Quarterly Journal of Quantitative Economics (Former Economic Reviews)*, 11 (4): 135-158. https://jqe.scu.ac.ir/article_11876.html (In Persian)
- Kazroni, A., Asgharpour, H. & Tayibi, S., (2019). "The effect of slow economic growth on the inequality of income distribution: with emphasis on Thomas Piketty's hypothesis". *Economic Research Quarterly (Sustainable Growth and Development)*, 20: 23 – 50. [DOI:10.1001.1.17356768.1399.20.1.1.2](https://doi.org/10.1001.1.17356768.1399.20.1.1.2) (In Persian)
- Khandozi, S. E., Mujahid, M. M., Khorsandi, M. & Afsari, A., (2017). "The Effect of Redistributive Policies on Saving and Capital Accumulation: An Overlapping Generations Approach". *Iranian Economic Research Quarterly*, 18 (71): 155-184. <https://doi.org/10.22054/joer.2018.9832> (In Persian)
- Kuypers, S., Figari, F. & Verbist, G., (2021). "Redistribution from a joint income-wealth perspective: Results from 16 European OECD countries". *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, 257. <https://doi.org/10.1787/22103c5e-en>
- Lewis, A., (1955). "The theory of economic growth. Allen & Unwin, London". *Social and Economic Studies*, 5 (3): 315-317. <https://www.jstor.org/stable/27851075>
- Morrison, W., (2024). "Redistribution and Investment". Job Market Paper. <https://www.wendyamorrison.com/redistribution-and-investment>.
- Murphy, K., Schleifer, A. & Vishny, R.W., (1989). "Industrialisation and the big push". *Journal of Political Economy*, 97 (5): 1003-1026. <http://www.jstor.org/stable/1831884?origin=JSTOR-pdf>
- Mankiw, N. G., Romer, D. & Weil, D. N., (1992). "A contribution to the empirics of economic growth". *The Quarterly Journal of Economics*, 107 (2): 407–437. <https://doi.org/10.2307/2118477>
- Neves, P. C., Afonso, Ó. & Tavares Silva, S., (2016). "A Meta-Analytic Reassessment of the Effects of Inequality on Growth". *World Development*, 78: 386-400, <https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2015.10.038>

- Odusanya, I., Anthony, E. A. & Abayomi T. O., (2021). "Income Distribution and Growth Process in Sub-Saharan Africa". *Iranian Economic Review*, 25(4): 711-726. <https://doi.org/10.22059.2020.76104>.
- Okun, A. M., (1975). "Equality and Efficiency: The Big Trade-Off". (Washington: Brookings Institution Press). <https://www.brookings.edu/books/equality-and-efficiency-the-big-tradeoff/>
- Persson, T. & Tabellini, G., (1994). "Is inequality harmful for growth?". *The American economic review*, 84(3): 621-600. <https://www.jstor.org/stable/2118070>
- Pizzo, A., (2023), "The welfare effects of tax progressivity with frictional labor markets". *Review of Economic Dynamics*, 49: 123-146. <https://doi.org/10.1016/j.red.2022.07.004>
- Parvin, S., (1996). "Income Distribution and Growth Continuation". *Journal of Planning and Budgeting*, 2: 25-46. <http://jpbud.ir/article-1-496-fa.html> (In Persian)
- Rahimi, M. & Esfandiari, M., (2022). "The Impact of Relative Redistribution on Economic Growth". *Development Strategy Quarterly*, 18 (3: 71): 49-21. DOR: 20.1001.1.17352460.1401.18.71.1.4. (In Persian)
- Pajooyan, J., (2006). "Towards the Structure of Policy Making and Economic Policy-making". *Journal of Development Strategy*, 2 (2): 139-150. <https://www.magiran.com/p349141> (in Persian)
- Reynolds, M. & Smolensky, E., (1977). "Public Expenditures, Taxes and the Distribution of Income: The United States. New York, Academic Press". *Journal of Population Research and Policy Review*, (8): 119–142. <https://doi.org/10.1007/BF00126729>
- Rostow, W., (1960). *The stages of economic growth*. Cambridge University Press, <https://doi.org/10.1017/CBO9780511625824>
- Rosenstein-Rodan, P., (1943). "Problems of Industrialization of Eastern and South-Eastern Europe". *Economic Journal*, 53 (210): 202-211. <https://doi.org/10.2307/2226317>
- Rosenstein-Rodan, P., (1961). "Notes on the theory of the big push". In: Ellis, H.S. and Wallich, H.C. (eds). *Economic Development for Latin America*, St Martin's Press, 57–81. https://doi.org/10.1007/978-1-349-08449-4_3
- Stiglitz, J., (2012). "The Price of Inequality". How Today's Divided Society Endangers Our Future, W. W. Norton & Company. https://books.google.com/books/about/The_Price_of_Inequality.html?id=EBz0-Ncy4MAC
- Salmani, B., Asgaharpur, H., Dehghani, A. & Feshari, M., (2010). "The Effect of Income Inequality on Private Sector Consumption: The Case Study of MENA Countries". *Journal of Monetary and Financial Economics*, 17 (34): 193-214 <https://doi.org/10.22067/pm.v17i34.27359> (In persian)

- Stevens, P., (2003). "Resource impact - curse or blessing?". *Journal of Energy Literature*, (9): 3-42. <http://www.oxfordenergy.org/jelindex.php>
- Tarazkar, M. H. & Zibaei, M., (2004). "Study of Social Welfare, Income Distribution and Poverty Indices in Rural-Urban Societies: A Case Study of Fars, Esfahan, and Semnan Provinces". *Eqtesad-e Keshavarzi va Towse'e*, 12 (4: 48): 137-154. <https://sid.ir/paper/24287/en> (In Persian)
- Todaro, M., (1985). *Economic Development in the Third World*. Translator: Farjadi, GH. & Higher, A., Institute for Research in Planning and Development. 230-235. https://books.google.com/books/about/Economic_Development_in_the_Third_World.html?id=KiK5AAAAIAAJ
- Yang, Y. & Greaney, T. M., (2017). "Economic growth and income inequality in the Asia-Pacific region: A comparative study of China, Japan, South Korea, and the United States". *Journal of Asian Economics*, (48): 6-22. <https://doi.org/10.1016/j.asieco.2016.10.008>